

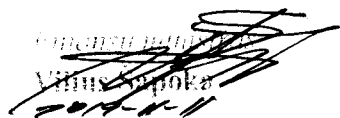
DERINIMO PAŽYMA
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ TURTO VALDYMO, NAUDOJIMO IR DISPONAVIMO JUO
ĮSTATYMO NR. VIII-729 14 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-3779

<i>Eil. Nr.</i>	<i>Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris</i>	<i>Pastabos ir pasiūlymai</i>	<i>Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba tik iš dalies atsižvelgta į suinteresuotų institucijų pastabas ir pasiūlymus</i>
1.	Socialinės apsaugos ir darbo ministerija (2019-10-30 d. raštas Nr.(5.1.2-44)SD-5325)	<p>Ministerija pažymi, kad pagal savo veiklos kompetenciją pasilieka prie Finansų ministerijai ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijai išsakytos nuomonės, t.y. nuoširdžiai palaiko Lietuvos Respublikos Seimo iniciatyvą – pateiktu Įstatymo projektu numatyti, kad nekilnojamasis turtas panaudos pagrindais gali būti perduotas viešosios naudos nevyriausybiniams organizacijoms. Tačiau, norime pažymėti, kad pagal Nevyriausybinių organizacijų plėtros įstatymą, viešosios naudos organizacijomis, atsižvelgiant į šių subjektų vykdomą veiklą, taip pat gali būti ir asociacijos bei labdaros ir paramos fondai. Atsižvelgiant į tai, siūlome įvertinti, kad nekilnojamasis turtas panaudos pagrindais galėtų būti perduotas ne bet kokioms viešosioms įstaigoms, asociacijoms ar labdaros ir paramos fondams, o tik tiems, kurie pagal Nevyriausybinių organizacijų plėtros įstatymą, laikomi viešosios naudos organizacijomis.</p> <p>Sutinkant su Įstatymo aiškinamajame rašte išdėstyta pozicija, kad atsižvelgiant į valstybės strateginius dokumentus, bei išgyvenamą problematiką, neužtenka vien valstybės institucijų kryptingo darbo, būtinas glaudus bendradarbiavimas su nevyriausybėmis organizacijomis. Taip pat atkreiptinas dėmesys į aiškinamajame rašte minimą Lietuvos sveikatos 2014-2025 metų strategijos 101.1. punktą, kuris nurodo, jog valstybės institucijos turi skatinti veiklas, kurios prisideda prie teigiamo poveikio žmogaus psichikos bei fizinei sveikatai ir socialinei gerovei.</p> <p>Labai svarbu pažymėti tai, kad:</p> <p>1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plane (1.2.3 darbas. Bendruomeniškumo stiprinimas, įtraukiant nevyriausybines</p>	<p>Neatsižvelgta. Įgyvendinama Septynioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2016 m. gruodžio 13 d. nutarimu Nr. XIII-82 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“, 291.3 papunkčio nuostatas, taip pat Lietuvos Respublikos valstybės kontrolės 2018 m. sausio 24 d. ataskaitoje Nr. VA-2018-P-60-8-1 „Valstybės nekilnojamojo turto valdymas“ Vyriausybei pateiktas rekomendacijas, 2018 m. Vyriausybė pateikė Seimui svarstyti 12 įstatymų projektus. Įstatymų leidėjas 2019 m. liepos 25 d. pritarė Vyriausybės pateiktiems, įstatymuose nustatytiems valstybės ir savivaldybių turto panaudos teisinio reguliavimo pakeitimams, apribodamas ir panaudos subjektų ratą, ir nustatydamas sąlygas, kurios sugriežtina valstybės ar savivaldybių turto perdavimą panaudos pagrindais.</p> <p>Pažymėtina, kad teikiant Seimui įstatymų projektus aiškinamajame rašte buvo aiškiai deklaruoti Vyriausybės siekiai pereinamuoju laikotarpiu maksimaliai apriboti valstybės ir savivaldybių turto panaudos subjektų ir jų vykdomų veiklų apimtį, kad pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, galima būtų atsisakyti valstybės turto panaudos ir laipsniškai pereiti prie viešųjų paslaugų teikimo perdavimo nevyriausybiniams organizacijoms (toliau – NVO). Manoma, kad Vyriausybės programos įgyvendinimo priemonės, susijusios su valstybinio turto panauda, atitinka kitą Vyriausybės programos priemonę „Laipsniškas viešųjų paslaugų perdavimas nevyriausybiniams organizacijoms ir bendruomenėms, sukuriant paskatų sistemą ir užtikrinant nevyriausybinių organizacijų ir bendruomenių teikiamų</p>

		<p>organizacijas ir bendruomenes į sprendimų priėmimo procesus), numatytas 4 tikslas „Laipsniškas viešųjų paslaugų perdavimas nevyriausybiniams organizacijoms ir bendruomenėms, sukuriant paskatų sistemą ir užtikrinant nevyriausybinių organizacijų ir bendruomenių teikiamų paslaugų kokybės gerėjimą“;</p> <p>2. 2014 – 2020 m. Nacionalinėje pažangos programoje iškeltas 5.3 tikslas „Gerinti paslaugų kokybę ir didinti jų prieinamumą visuomenei“, siekiant šio tikslo, numatytas uždavinys „5.3.1. Gerinti paslaugų kokybę taikant subsidiarumo principą ir kuo aktyviau į tai įtraukiant visuomenę“.</p> <p>Pažymime, kad siekiant užtikrinti glaudesnę bendradarbiavimą su nevyriausybiniomis organizacijomis ir gerinti viešųjų paslaugų kokybę bei didinti paslaugų prieinamumą visuomenei, siūlome Įstatymo projekto 14 straipsnio 2 dalyje neriboti galimybių nevyriausybiniams organizacijoms vykdyti visuomenei naudingą veiklą griežtai apibrėžtose srityse, ir atsižvelgiant į nevyriausybinių organizacijų specifiką, atsisakyti išvardijamų tikslų, nurodant, kad turtas panaudos pagrindais gali būti perduodamas viešosioms įstaigoms, asociacijoms ir labdaros ir paramos fondams, kurie pagal Lietuvos Respublikos nevyriausybinių organizacijų plėtros įstatymą laikomi viešosios naudos organizacijomis.</p>	<p>paslaugų kokybės gerėjimą“, pagal kurią ne valstybinis turtas, o paslaugų teikimas turėtų būti perduotas NVO.</p> <p>Kalbant apie NVO, svarbu pažymėti ir tai, kad pagal 2018 m. Valstybės turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo ataskaitos (svarstyta 2019 m. rugpjūčio d. Vyriausybės pasitarime) duomenis nenaudojamo valstybės funkcijoms valstybės nekilnojamojo turto panauda neviešojo sektoriaus subjektams (ne valstybės/savivaldybių įsteigtiems juridiniams asmenims) nuolat mažėja ir 2018 m. sudarė tik 0,7 proc. viso valstybės nekilnojamojo turto.</p> <p>Nuolat mažėjančios panaudos galimybės negalės patenkinti viešosios naudos NVO lūkesčių ir tai yra viena pagrindinių priežasčių, dėl kurių būtini esminiai struktūriniai pokyčiai, t. y. laipsniškas viešųjų paslaugų teikimo perdavimas viešosios naudos NVO.</p>
2.	Sveikatos apsaugos ministerija (2019-10-29 Nr. (1.1.4-141)10-6563)	<p>Pastebėtina tai, kad Įstatymo projektu minimos dvi kategorijos įstaigų: teikiančios nemokamą kompleksinę pagalbą krizinį neštumą išgyvenančioms moterims ir jų artimiesiems (toliau – krizinio neštumo įstaigos) ir teikiančios nemokamą paliatyviąją pagalbą (toliau – paliatyviąją pagalbą teikiančios įstaigos).</p> <p>Krizinio neštumo įstaigos nėra asmens sveikatos priežiūros įstaigos, todėl joms nėra taikomas specialusis asmens sveikatos priežiūros įstaigų turto valdymą reglamentuojantis įstatymas – Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnis (redakcija, įsigaliosianti 2020 m. sausio 1 d.).</p> <p>Kitaip būtų su paliatyviąją pagalbą teikiančiomis įstaigomis. Paliatyviąją pagalbą teikiančios įstaigos šias</p>	<p>Iš dalies atsižvelgta. Nutarimo projektas patikslintas, atsižvelgus į pastabas dėl valstybės ir savivaldybių turto perdavimo panaudos pagrindais viešosioms įstaigoms – asmens sveikatos priežiūros įstaigoms, kurių veikla finansuojama iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto lėšų.</p> <p>Tačiau pažymime, kad viešosios įstaigos, turinčios licencijas ir sudariusios sutartis su teritorinėmis ligonių kasomis dėl palaikomojo gydymo (slaugos) paslaugų apmokėjimo PSDF lėšomis, negali būti valstybinio turto patikėjimo teisės subjektu, nes pagal Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 10 ir 12 straipsnių nuostatas kitiems juridiniams asmenims valstybės arba savivaldybių turtas gali būti</p>

	<p>paslaugas gali teikti tik turėdamos atitinkamą asmens sveikatos priežiūros licenciją. Be to, tokios licencijas turinčios paliatyviają pagalbą teikiančios įstaigos turi teisę sudaryti sutartis su teritorinėmis ligonių kasomis dėl tokių paslaugų apmokėjimo iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo (toliau – PSDF) lėšų. Rengiant Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnio pakeitimo projektą (redakcija, įsigaliosianti 2020 m. sausio 1 d.) buvo akcentuojama, kad valstybės (savivaldybės) valdomo turto atidavimas panauda turi būti pakeičiamas atidavimu valdyti viešosioms įstaigoms patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartį, kas sudarytų teisines prielaidas viešųjų įstaigų ilgalaikio materialiojo turto nusidėvėjimo sąnaudas įtraukti į PSDF biudžeto lėšomis kompensuojamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimo įkainį. Nors Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnis (redakcija, įsigaliosianti 2020 m. sausio 1 d.) yra taikoma tik valstybės (savivaldybių) turtui, kuris bus perduodamas tik valstybės ar savivaldybės viešosioms įstaigoms, tačiau bendras principas turėtų išlikti, kad viešosioms asmens sveikatos priežiūros įstaigoms (nesvarbu, ar jos yra valstybės, ar savivaldybės) turtas turėtų būti perduodamas vienodais teisiniais pagrindais (patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartį). Toks siūlymas būtų grindžiamas ir tinkamo ir teisėto apmokėjimo už sveikatos priežiūros paslaugas PSDF lėšomis įgyvendinimu, nes Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas ir buvo priimtas ryšium su tuo, kad viešosioms įstaigoms teisės aktai neleido PSDF lėšų naudoti panauda valdomo ir įstaigai nepriklausančio turto nusidėvėjimo sąnaudoms dengti.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kas aukščiau paminėta, Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 14 straipsnis turėtų būti tikslinamas taip, kad siūlomas 14 straipsnio 1 dalies 5 punktą būtų taikomas tik „viešosioms įstaigoms (išskyrus viešąsias įstaigas, kurių veikla finansuojama iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto lėšų), kurios pagal Lietuvos Respublikos nevyriausybinių organizacijų plėtros įstatymą laikomos viešosios naudos nevyriausybinėmis</p>	<p>perduotas patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartį <i>tik tais atvejais</i>, kai įstatymai šiems asmenims priskiria valstybines arba savivaldybių funkcijas. Nei vienai iš aiškinamajame rašte nurodytų viešųjų įstaigų grupių įstatymais nepavesta vykdyti valstybinių ar savivaldybių funkcijų. Jos, kaip ir kitos viešosios įstaigos, steigiamos ir veiklą vykdo vadovaudamosi Viešųjų įstaigų įstatymu ir kitais jų veiklą reglamentuojančiais teisės aktais.</p>
--	--	---

		<p>organizacijomis ir kurių pagrindiniai veiklos tikslai nurodyti šio straipsnio 2 dalies 6 ir 7 punkte (būtinai bent vienas tikslas)“.</p> <p>Dėl viešųjų įstaigų (licencijas turinčių ir sutartis su teritorinėmis ligonių kasomis dėl palaikomojo gydymo (slaugos) paslaugų apmokėjimo PSDF sudariusiomis), kurios pagal Lietuvos Respublikos nevyriausybinių organizacijų plėtros įstatymą laikomos viešosios naudos nevyriausybinėmis organizacijomis ir kurių pagrindiniai veiklos tikslai nurodyti šio straipsnio 2 dalies 7 punkte, Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo turėtų būti keičiamas nustatant, kad tokioms įstaigoms valstybės (savivaldybių) turtas būtų perduodamas patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartį.</p>	
--	--	--	--

 Vilnius
 2014-11-11